

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Daudid rege [et] propheta. Cap[itulum]. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Arthan propheta in diebus dauid spiritu pphetico clauit: et in diebus salomonis vita ex cessit: qui multa prefatis regibus diuinitus reuelauit. Dauid enim a dño missus de adulterio in bersabe commissio redarguit: eius prodicionem et homicidium quod de vita fecerat patefit. Et cum dauid compunctus se peccasse confessus est: dominum quoque peccatum suum remisisse misericorditer nunciavit: eius penitē dum iudicium: et filium ex adulterio conceptum propter peccatum suū moriturū esse p̄dixit: ut haberetur libro regum. ij. cap. xij. Salomoni quoque eo quod deos adorasset alienos uaticinatus est: ut hystoria scolastica tradit: quod dominus ad uersario suo et seruo decem tribus et regno traderet: eo quod a domino recessisset. Et si pphetia expressa nathan prophete conscripta non reperitur: quod tamen in quoque volumine gesta regis dauid scripserit ultimo capitulo primi libri paratipomeon commemoratur. Hic propheta in catalogo sanctorum ecclesiastici Flvñ. cap. expresse ponitur inter alios patres ueteris testamenti: quos sapiens laudare disponit. Hunc sanctum et precedentem regi dauid prophete premisit: quorum depositionis dies reperire nequiu.

De sancto Dauid rege et propheta. Cap. xvi.

Auid rex israel et propheta non solum ab ecclesiastico capitulo. Flvñ. et a sancto mathathia primo machabeorum. ij. capitulo in catalogo sanctorum connumeratur: sed etiam ab apostolis et euangelistis et alijs doctoribus et diuinarum voluminum scriptoribus multis sanctificatus reputatur qui de numero illorum patrum creditur extitisse: qui cum domino resurgens beata etiam corporaliter immortalitate in celestibus uisum creditur. Hic de tribu iuda esse uel Isai filius ciuitate berthelem oriundus et omnibus fratribus suis minimus a deo electus est: ut de pastore gregis dux et princeps fieret plebs: et repulso saul a domino diuina iussione a samuele. ppheta in regem inunctus est. Et exinde spūs dñi a saul discedēs a dauid directus est. Adeo ut quandocumque saul a maligno spū agitabatur: dauid in cythara psalente miris ferebatur. Post hec dum philistei israel impugnarēt: et habentes secum gygantem goliath populū dei ad singulare certamen pronocarent: cunctique gygantes impete re formidarent: solus dauid diuino agente presidio in funda et lapide percussit eū: et pstratus

proprio gladio interemit: propter quod Saul in uide liuore audies qualiter cū victoria gloriose ciuitatem esset ingressus: emulus eius factus: cū omnibus diebus uite sue persecutus est: ita ut dauid hinc inde fugiēte pluries uix euaserit manus eius: que omnia diffuse tradunt in primo libro regum a capitulo. xvi. usque prope finem. Deinde Saul in monte gelboe in pugna philistinorum cum ionatha eius filio interfectus: dauid consulto domino cum achinaam seyrabe lite et abigall olim uxo: e nabal carmeli coniugibus suis ascendit in hebron: ubi a sola tribu iuda inunctus in regem ab eadem in regno constitutus est: isboseth Saul filio super decem tribus biennio regnante. Regnauit autem dauid in hebron septem annis et sex mensibus. Interfecto autem isboseth filio Saul proditorie in domo sua: et omni parēla Saul exterminata uerse tribus israel uentētes ad dauid in hebron uenerunt cum tertio in regem super israel uersum: et extrunc regnare pacifice cepit super omnem populum hebreorum. Eratque annorum quinquaginta quando regnare cepit: et quadraginta annis regnauit. In hebron septē annis: et in hierusalem. xxxij. habuitque dauid filios qui nati sunt et in hebron: uidelicet amon de achinaam seyrabelite: chisaa de abigall uxo: e nabal: abalon filius macha filie ptolomei regis gesur: adonias filius agith: saphia filius abithal: seyras filius aegla. Hos quoque habuit qui nati sunt et in hierusalem: famua: et sobab: et nathan: et salomon: et hisbaal: et elisua: et nephec: et iaphia: et elisama: et elida: et helisphaleph. habuit quoque ioab principem militie strenuū et uictoriosum: et sadoch summū constituit sacerdotem: hierusalem quoque munuit arce: que postmodū dicta est munitio dauid: que uocabatur mello. Dauid quoque dauid bellum cum philisteis oibus diebus: et percussit eos et humiliauit pluribus uictorijs obrentis. Fecitque cunctas in circuitu nationes tributarias: ita ut in omnibus ad que ingrediebatur p̄perrime ei succederet: quia dominus erat cū eo: qui et regnū suū in sempiternū firmauit. Arcam etiā domini quā pluribus annis fuerat gabaa: id est in colle cartathiatin in domo aminabab cū multitudine populi et sacerdotū et magna psallentiū leticia trāstulit in hierusalem: eaque in tabernaculo domini collocauit. Quod dū inimicos suos in circuitu per omnia contriuisset: et populum in pace posuisset: uoluit edificare templū domini: lignaque sibi missa per hyaram regem tyri: et alia plurima in edificium parauit: uerū diuino respōso ad se facto: quod nō ipse: sed filius eius nasciturus a dño p̄electus: uidelicet salomon templū esset edificaturus ab ope destitit: tamē uasa aurea et argentea et erea non modica fabricata in ministeriū domini et altaris sicut diximus. Post hoc dux dauid per manum ioab p̄ncipis militie haberet bellū contra filios

amon inimicos dauid: et rex post meridie deambulans in solario vidisset in domo sua berfabee uxorem vite certhei se lauante: que erat pulchritudinis elegantis: et ea adamasset: vocata ad se cognouit illam: que statim concepit. Quod sentiens dauid virum eius ab exercitu reuocauit: ut prius sibi ascriberetur: et hoc mulier infamia euitaret. Quem post dies aliquot ad exercitum misit scribens ioab litteras partitionis de morte vite ut uxore eius pacifice possideret: via quoque in bello defuncto: dauid uxorem eius in domum suam introduxit: et facta est ei coniux. Ad quem de tanto scelere redarguendum missus est a domino nathana propheta: veruntamen quod dauid peccatum recognouit et penitentiam agere proposuit: dominus sibi quantum ad ipsius intermissionem peccati remisit: ultionem tamen in morte filii iam nati et in alias regis persecutiones commutauit. Rex autem postmodum de berfabee genuit salomonem: cuius sibi successurum in regno cum iuramento matris promisit. Prima autem persecutio quam dominus in domo dauid excitauit propter peccatum vite fuit mutua interfectio filiorum. Nam cum amon primogenitus eius thamar ueterinam sororem absalonis inepto amore diligeret: simulataque infirmitate thamar ad fratrem fouendum accessisset: eam oppressit: moxque sibi exosam abiecit. Quapropter absalon fratrem odians: post biennium ipsum ad conuulsum inuitans dolose occidit: et ad auium eius maternum regem gessur aufugit: cum quo per triennium stetit. Deinde consilio et tractatu ioab diligentis absalonem rex ipsum hierusalim reduxit ubi et biennio mansit: quod regis faciem non vidit. Tandem ioab interuentu eidem reconciliatus filium ad gratiam reuocauit. Secunda diuina uisio facta in dauid fuit conspiratio filii contra eum. Nam cum absalon filius eius ex pulchritudine et facundia populo dilectus aspiraret: ad regnum mira sagacitate sollicitare cepit corda uirorum et populum sibi attrahere: intantum ut post annos quattuor reuersionis sue recedens de hierusalim cum licentia patris prerertu soluendi quedam uota domino in hebron: usus consilio achitofelis olis consiliarii regis: multis de populo secum assumptis conspirauerunt contra regem: et congregata multitudine manu ualida uenit hierusalim: quem dauid timens cum paucis fugam petiit. Et dum absalon eum persequi decreuisset consilio achitofelis: tandem ipsum distulit inuadendum suus acchusi archita absalonem decipere cupiente. Inter que dauid fidelibus suis euocatis misso ioab contra absalonem cesa multitudine et proditoribus: absalon fugiens suspensus est capillis quercus inherentibus: quem superuentens ioab tribus lanceis interfectus et victoriam reportauit. Dauid quoque hierusalim post menses. vi. triumphator rediit. Et deinde multis habitis uictorijs contra philisteos populum feliciter gubernauit. Et dum quasi de regno gloriatus: et de populis

merofitate superbiens populum omnem israel dinumerari iussisset: indignatus dominus populum epidemia magna percussit. Ita quod secundum Josephum de mane usque ad horam nonam repentina morte sex. milia uirorum de nobilibus: et. ccc. milia de plebeis et rusticis in populo israel extincti sunt. Et cum uidisset dauid angelum percussores uentem hierusalim: et dominum pro populo exorasser: oblatio sacrificio quiescit indignatio dei: angelusque manum contra hierusalim continuit. Et deinde usque ad uite suam finem dauid in pace regnauit. Dum senectute nimia frigidat calescere non posset: et abissag sunamitis puella: ut ipsum calefaceret cum rege iaceret. Adonias filius agitha qui maior inter regis filios remanserat regnum ambiens nobiliores quousque ad conuulsum inuitauit. Ceterum consilio nathan prophete: berfabee una secum ad regem ingressa: promissionem de regno sine fine dauid salomoni eidem commemorauit. Propter quod dauid salomonem per manum iadoc sacerdotis assistentibus sibi banais principe militie et nathan propheta et militibus dauid in regem iungit mandauit. Quod adonias audiens et timens fugit in tabernaculum: donec sibi salomon fidem prestitit. Dauid autem rex salomonem aduocans regnum sibi gubernandum commisit: et de parentho mandatis domini plenius informauit: omnibusque dispositis cum quadraginta annis regnasset: dormiuit cum patribus suis die. iiii. kalendas ianuarij: ut beatus ponit Hieronymus: prout et ipse reperit in archiepis iudeorum. Sepultusque est in ciuitate dauid: hoc est bethleem: licet quidam asserant eum in horo in quo dominus crucifixus et sepultus extitit: fuisse postmodum tumulatum. Hec omnia tamen in secundo libro regum per totum quod in tertio usque ad cap. ij. et i primo paralipomenon: atque i hystoria scolastica distinctius tradunt: ubi a latiori narratione dauid gesta particularius legenti parebunt. his modicis de multis substantialiter et compendiose collectis. Hic gloriosus propheta dicitur diuino affatus spiritu centum et quinquaginta psalmodum psalterij uolumen compilauit. In quibus sub dei laudibus et orationibus sacris incarnationis et passionis ac resurrectionis ceterorumque beneficiorum christi mysteria non tam prophetie oraculo futura predicta quam euangelico stilo quasi gesta preterit. Qui liber iter cuncta diuine scripture uolumina: ut sacramentorum noui testamenti secundus et laudem diuinarum hymnidicus: in officijs ab ecclesia frequenter. Nam et eosdem psalmos diuersis temporibus et modis: ipse dauid conditor: nedum coram archa domini sepissime cecinit: uerum etiam per cantores quos in domo dei ad celebrandum posuit: deputatis diebus cantari constituit. Quem quidem librum deuotissimum herosco carmine in hebraea lingua: ut tradit Hieronymus compilatum: primo a septuaginta interpretibus

de hebraico in grecum translatum. Idem hie-
ronymus de greco interpretat? est in latinum:
quod hodie dicitur psalterium romanum: eo qd
in romana vnde ecclesia eo vtitur. Quod postea
prefatus doctor in aliquibus emēdauit: et illud
emendatum cantari cepit in ecclesia gallicana:
dum tamen postea in vtroq; comperisset: dese-
ctus notabiles hebraicum psalteriū de hebreo
verbotenus et in medietate trāstulit in latinum:
quod licet alicubi clerici non vrantur: ab eis ta-
men qui linguam nouerunt hebraicam vt veris
or: pte ceteris approbatur.

De sancto dauid monacho et con-
fessore. Cap. xvij.

Duid monach? fu-
it: primo magnus latro in par-
tibus hermapolis: qui omnes
transfuentes predabatur habēs
secum triginta confectos. Tan-
dem compunctus ad monasterium accessit: et se
monachum fieri postulauit. Quem dum abbas
et fratres recusarent cum iam senem videntes:
et qualis fuerat agnoscentes: comminatus est
illis: qd nisi eum susciperent monachum: eum
exciperent predatorem et inimicū: ita vt cū so-
cīs suis illuc rediens omnes iugularer: et mo-
nasterium euerteret. Sicq; receptus et mona-
chus factus in summa abstinentia et humilitate
vivebat: omnesq; fratres numero. Ixx. operā-
tes inuabat. Cui die quodam in cella sedēt an-
gelus apparens nūciavit ei omnia peccata sua
dimissa. Quod dum ille se credere nolle respō-
disset: qd tam immania et tot scelera deus sibi
tam cito dimisisset: angelus eidem subiungit: qd
eodem signo deus ipsum ppter in crudelitatem
percuteret quo percussus fuerat zacharias: vt
scz ex illo die semp mutus esisteret: quo signo
disceret omnia possibilis apud deum. Eumq;
de hoc ille conquereret: maxime quia mut? est
fies psallere: vt orare nō posset: angelus ei dixit:
qd extunc extra psalmos et dei laudes omnino
lingua eius liganda foret. Ex quo die officium
quidem dicebat: et orandi potestatem habebat:
aliud nō verbum omniuo proferre non pote-
rat: qui in eius sanctitatis testimonio plurib?
claruit signis. hec inuitis patrum.

De sancto trophimo epo. Cap. xvij.

Trophimus episco-
pus et cōfessor discipul? aposto-
lorum Petri et Pauli: cuius me-
minit paulus apostolus scribēs
ad timotheū: et ab eodē aposto-
lo episcopus ordinatus ciuitati
arelaten. ad predicandum xpi euāgelii pīm?
directus. Ex cuius fonte vt papa zozimus scri-
bit: tota gallia fidelium riuulos accepit. Qui do-
ctrina et miraculis clarus quieuit in pace. iij.

kalendas ianuarij. Quo etiā tempore sanctus
crescentius eius pauli discipulus viennam per-
uenit: ibiq; miraculis effulsit.

De sanctis Sabino et socijs marty. Cap. xix

Sabinus episcop? cū
et recuperatio et marcello diaconib?
et venustiano cūvirore et filijs pas-
si sunt apud assisina ciuitate tēpo-
re maximiani imperatoris. Qui beatus epi-
scopus cū duobus diaconibus suis: et recuperatio
et marcello a venustiano augustali iusticie in
ciuitate assisina tentus: osi ad sacrificia suades
rerur: petiit sibi deos presidis presentari vt eis
immolaret. Ille nō statim tons ex precioso co-
rallio sibi adduci fecit. Quā sanct? in terrā ellē
dens cōfregit. Propter qd iussu venustiani ma-
nus ei? scilicet sunt. Deinde duos diacones fecit
inseculeo leuari diuq; sustid? cedi: et latera eorū
vnguis radi: et ignem subterponit. Tunc an-
to spiritum emisserunt. Quorū corpora in flu-
uium iactata a piscatorib? presbyteris collecta
iuxta viam sepulta sunt. Sabinus nō in carce-
re clausus: nocte a serena matrona fouebatur:
que man? eius trūcas p reliquijs referuabat.
Cui? et nepotē cecū illuminauit: quo miraculo
quingenti gēntiū ad xpm cōuersi sunt. Post hoc
dum venustianus preses oculis grauitē lague-
ret: Sabinū ad se adductū cū honore rogabat:
vt sicut nepotē serene illuminauerat: sic et se ab
oculorum passione sanaret. Quē sanctus sabinus
penitētia eidē imposita cūvirore et duobus
filijs cōuertit et baptizauit: cuiq; ab infirmitate
re liberauit: Hoc audiēs maximian? imperator
misit illuc lucii tribunū. Qui venustianū cum
virore et duobus filijs xpm confitētes decollā-
uit. Sabinū nō ad ciuitatē spoletanā adductū
tam diu plumbaris cedi fecit: donec spiritū ex-
halaret. Cui? corpus vna cum manib? serena
sepeluit. Horum hominum passio collitur. in
kalendas ianuarij.

De sancto liberale epo et martyre. Cap. xx.

Liberale episcop?
cannesi. qd ciuitas est apulie pas-
sus est sub adriano imperatore.
Quē pater eius roman? nobilitis
senator eleutheri? noie decedēs
commendauit euāthie vroz sue. Illa nō xpla-
na puerum cuidā serō epo tradidit sacris litte-
ris inuēdū. Eps nōliberalē eruditū: cū esset
annoz. xvi. ad diaconatū: deinde annoz. xvij. ad
sacerdotiū pmonit. Et cū multis iā signis cla-
reret eūdē annoz. xx. ciuitatis cannesi epm or-
dinauit ad ppli preces. Imperator nō veniēs ro-
mā: audita liberalis fama: misit felice comite
ad cannesi. ciuitatē iussit eū sibi romā adducti.
Sact? nō felice ad deū cōuertit: et veniēs secū
romā in via baptizauit. Presentat? igif adria-